

Snevinter kan se, at Tusinder, ja jeg kan sige Millioner af unge Træplanter ere aldeles ødelagte ved, at Mus have gnabet hele Barken af rundtomring paa de unge Planter. Saadanne Planter dø, og det Gæste, der kan hjælpe til at forebygge det, er efter min Mening, at man freder Ræven. Havde man ikke den, jaae det langt værre ud i den Retning, end det nu gjør; det kan være galt nok, som det er. Saa vil jeg tillade mig at spørge den ærede Ordfører, om han har nogen Mening om, hvordan man i det Hele taget skulde føre nogen Kontrol med disse Rævepræmier og med disse Ravnepremier. Jeg kan ikke tro Andet, end at det er en bekjendt Sag, at der er mange Hunde, der ligne Ræven meget betydeligt, og jeg frygter for, at naar det, som jeg har hørt — jeg veed ikke, om det er Tilfældet — skulde være Drerne af Ræven, der skulde fremvises, vilde man være udsat for at blive snydt i den Retning, at det vist gjerne kunde være Hundebør i Stedet for Rævebør, der blev fremvist. Hvad Ravne angaar, frygter jeg ogsaa for, at man kunde blive snydt; thi Raagerne ligne Ravnene meget, og jeg frygter for, at man vilde kunne faae Raagehoveder i Stedet for Ravnhoveder. Man kan jo ikke vente, at der skulde blive ansat Ornitologer rundt omkring i Landet til f. Ex. at tage imod disse Ravnhoveder. Jeg gaar ud fra, at det er Ravnhovederne, der skulle indleveres, thi jeg har hørt, at det skulde være Meningen; men saa maa der jo sættes et stort Apparat i Gang, og dette Apparat skulde saa være, at der skulde ansættes Mænd i hver Kommune til at tage mod disse Rævebør og Ravnhoveder, og saa maatte der bevilges en Sum paa Finantsloven til disse Præmier. Jeg kan virkelig ikke tro, at det overfor et Dyr, der som Ræven er fredløst hele Aaret igjennem — man kan jo gjøre ved den, hvad man vil, skyde den, grave den ud, ryge den ud, kort sagt udrydde den paa alle Maader hele Aaret rundt — er nødvendigt yderligere at sætte Præmier for dets Udryddelse. Jeg kan ingenlunde gaa ind paa det, da jeg anser Ræven for langt mere nyttig end skadelig. Men fra et almindeligt Synspunkt betragtet kan jeg heller ikke finde det rigtigt at sætte et saadant Apparat i Gang for mulig at faae nogle flere Ræve dræbte. — Det næste Forslag gaar ud paa, at Sagten med Myn-der skal være tilladt paa et Areal af mindst 2,000 Tdr. Land. Dette Forslag skal jeg slet ikke have Noget imod. Det fremkom i sin Tid inde i Folkethinget, og der faldt det jo, men det var særlig begrundet paa den Modstand, det mødte fra Regjeringens,

den daværende Indværgsministers Side; ellers var der temmelig stor Stemning for det; ligesom jeg i sin Tid stemte for det, har jeg aldeles ikke Noget imod, at det bliver vedtaget. — Vædringsforslaget under Nr. 7 handler om Muldvarpen. Muldvarpen har tidligere været fredet, men jeg skal ikke have Noget imod, at den udgaar af Fredningen; thi det er vistnok meget tvivlsomt, om Muldvarpen gjør den Nytte, man tidligere har troet, og desuden have vi jo den vage Bestemmelse, at den kan dræbes i Planteskoler, Kunstenge, Haver og mindre Jorder. Derfor har jeg ikke Noget imod, at Muldvarpen gaar ud, og skal stemme for dette Vædringsforslag. — Vædringsforslaget Nr. 8 gaar ud paa, at Agerhøns først maa skydes fra 20de September. Jeg veed ikke, om det er rigtigt at udskyde Agerhønsjagten i disse 8 Dage. Jeg har hørt en hel Del Sægere og Forst- mænd udtale for mig, at det ikke var rigtigt, men derom kan jeg ikke have nogen rigtig begrundet Mening, og jeg finder, det er rigtigt, at vi have ens Fredningstid baade for Hare og Agerhøns. Derfor skal jeg stemme for dette Forslag. — Saa har jeg kun nogle Bemærkninger at gjøre til et eneste af de stillede Vædringsforslag, og det er det under Nr. 10, som gaar ud paa i Haver kun at holde Fredningstid for Stæren til 1ste Juli. Dette Vædringsforslag er jeg en bestemt Modstander af. Stæren er en af vore allernyttigste Fugle. Den fortærer Oldenborrelarver efter saa stor Maalestof som ikke noget som helst andet Dyr. Vi kunne bevilge saa mange Penge, vi ville, til Indsamling af Oldenborrelarver; det er dog Intet mod den Nytte, som Stæren kan gjøre. Naturforskerne have jo fundet, at en Stærfamilie tager over 100 Larver om Dagen, ja der er dem, der sige, at den tager dobbelt saa mange. Det er et meget betydeligt Antal, og hvem der kjender disse Ødelæggelser — og det gjør jo i alt Fald v' Hrr. Landmænd — som dette lille Dyr, Oldenborrelarven, kan forarsage, ville vist være enige med mig om, at vi bør gjøre alt Muligt for at frede Stæren. Jeg har set ovre i min Egn flere Hvedemarkter paa disse større Bøndergaard, der have Marker paa henved 20 Tdr. Land, aldeles ødelagte af Oldenborrelarver. Jeg har set Hvede, der groede paa Marker til Tægt 18—20, aldeles ødelagt; hvor man kunde have ventet under almindelige Omstændigheder indtil 20 Fold, har man ikke faaet mere end 5—6 Fold, og saa var Straet, Joderet aldeles ødelagt, foruden at det Korn, man fik, var aldeles ubrugeligt til nogensomhelst Ting.